

บทลงโทษของการลักขโมย

﴿ حد السرقة ﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตุวัยญีรีย

แปลโดย : ยูซุฟ อนูบักรุ

ผู้ตรวจทาน : พัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿ حد السرقة ﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: يوسف أبو بكر

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

โทษของการลักขโมย

1. อัลลอฮฺตะอะละลาว่าว่า

﴿ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾

ความว่า “ขโมยผู้ชายและขโมยผู้หญิงตัดมือของเขาทั้งสองคนเพื่อเป็นการตอบแทนในสิ่งที่ทั้งสองนั้นได้แสวงหาไว้ เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างในการลงโทษจากอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงเดชานุภาพทรงปรีชาญาณ แล้วผู้ใดสารภาพผิดหลังจากการอธรรมของเขาและได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว แท้จริงอัลลอฮฺจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ” (อัล-มาอิดะฮฺ / 38 - 39)

2. ความหมาย จากอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ คือลลัลลอฮฺอะลยฮิวะลัลลัม กล่าวว่่า

«لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ، وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ».
ความว่่า: “อัลลอฮฺทรงสาปแช่งผู้ลักขโมย หากเขาขโมยไขหนึ่งฟอง ดั่งนั้นเขาจะถูกรตัดมือ และหากเขาขโมยเชือกหนึ่งเส้นเขาจะถูกรตัดมือ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮฺ หมายเลขหะดีษ 6799 จำนวนหะดีษเป็นของ ท่าน และมุสลิม หมายเลขหะดีษ 1687)

เงื่อนไขในการตัดมือของผู้ลักขโมย

บทลงโทษของการลักขโมยจำเป็นต้องตัดมือเมื่อมีเงื่อนไขครบดังต่อไปนี้

1. ผู้ลักขโมยจะต้องบรรลุดุศาสนภาวะ สมัครใจ เป็นมุสลิม หรือเป็นชาวซิมมีเย
2. จะต้องเป็นทรัพย์สินที่มีค่าของผู้ที่ถูกลักขโมย ดั่งนั้นจึงไม่มีการตัดมือในกรณีสิ่งที่ถูกขโมยเป็นของเล่นหรือสุร่าอย่างนี้เป็นต้น
3. ทรัพย์สินของผู้ลักขโมยจะต้องครบพิักัดตามทีศาสนากำหนด หากเป็นทองคำ ต้องมีน้ำหนัก ¼ ดินารขึ้นไป หรือทรัพย์สินก็ต้องมีมูลค่าของมัน ¼ ดินารขึ้นไป
4. การเอาทรัพย์สินนั้นไปโดยวิธีการแบบลับ หากไม่ใช้กรณีเช่นนั้นก็ไม่ต้องตัดมือ เช่น การกรรโชกทรัพย์ การข่มขู่บังคับ และการปล้นสะดม ฯลฯ ในกรณีนี้ให้ใช้วิธีตักเตือนลงโทษ
5. ขโมยทรัพย์สินจากทีๆ เจ้าของเก็บรักษาไว้อย่างมิดชิด

การเก็บรักษา (อัล-หรัซ) หมายถึง การเก็บรักษาทรัพย์สินเอาไว้ด้วยกับวิธีการที่แตกต่างกันไปในขึ้นอยู่กับประเพณีและธรรมเนียมปฏิบัติ การเก็บรักษาเงินทองโดยการจัดเก็บไว้ในบ้าน ธนาคาร ร้านค้าสหกรณ์ และสำหรับแพะจัดให้อยู่ในคอกหรือฟาร์ม ลักษณะนี้เป็นต้น

6. ปราศจากข้อคลุมเครือจากผู้ขโมย ดังนั้นจึงไม่ตัดมือของผู้ขโมยในกรณีที่เขาขโมยทรัพย์สินของพ่อหรือบรรพบุรุษที่สูงขึ้นไป ผู้ที่ขโมยทรัพย์สินของลูกหรือผู้สืบสันดานลงมา และไม่ตัดมือกรณีขโมยทรัพย์สินกันระหว่างสามีกับภรรยา และทำนองเดียวกันการขโมยเนื่องจากความอดอยากหิวโหย

7. ผู้ที่ถูกขโมยเรียกร้องทรัพย์สินของเขาคืน

8. มีหลักฐานยืนยันถึงการลักขโมย ด้วยกับประการหนึ่งประการใดจากสองประการต่อไปนี้

8.1 การรับสารภาพว่าเป็นผู้ขโมยด้วยตัวเขาเองสองครั้ง

8.2 มีพยานผู้ชายที่มีความเที่ยงธรรมสองคนมายืนยันว่าเขาเป็นผู้ขโมย

สิ่งที่จะตามมาหลังจากมีหลักฐานยืนยันถึงการลักขโมย

สิ่งที่จะตามมาหลังจากมีหลักฐานยืนยันถึงการลักขโมย ดังต่อไปนี้

1. สำหรับผู้ขโมยมีสองภาวะที่ค้างอยู่กับเขา สิทธิเฉพาะ (หักกุน คอศ) คือ ต้องคืนสิ่งของที่ขโมยให้แก่เจ้าของหากสิ่งนั้นยังคงอยู่ หรือให้ทดแทนเหมือนสิ่งเดิม หรือไม่ก็ให้จ่ายตามราคาของผู้ขโมยหากสิ่งนั้นเสียหายชำรุด และสิทธิทั่วไป (หักกุน อาม) คือ สิทธิของอัลลอฮ์จำเป็นต้องตัดมือหากมีเงื่อนไขครบสมบูรณ์ หรือไม่ก็ให้ตัดเดือนในกรณีที่ไม่มีครบเงื่อนไข

2. เมื่อจำเป็นต้องตัดมือให้ตัดข้างขวาจากข้อต่อของฝ่ามือแล้วให้ห้ามเลือด เช่น การจุ่มมือลงในน้ำมันที่กำลังเดือด หรือด้วยวิธีการอื่น ๆ ที่สามารถห้ามเลือดได้ และจำเป็นแก่เขาต้องคืนทรัพย์สินที่เขาไปหรือให้จ่ายทดแทนแก่เจ้าของทรัพย์สิน และเป็นที่ต้องห้ามในการจะขอผ่อนปรนบทลงโทษของการลักขโมยหลังจากเรื่องไปถึงผู้ปกครอง (หากิม)

3. หากผู้ขโมยกลับไปขโมยอีกให้ตัดเท้าข้างซ้ายจากตรงกลางของหลังเท้า และหากกลับไปขโมยอีกให้กักขังและตัดเดือนจนกว่าเขาจะเตาบะฮ์ (กลับเนื้อกลับตัว) และไม่ต้องตัดอีก

ให้ตัดมืออฎฺฎ-ฎ็อรอรุ (นักล้วงกระเป๋) นั่นคือ ผู้ที่ล้วงสิ่งของจากกระเป๋หรือที่อื่นแล้วเอาทรัพย์สินไปอย่างลับๆ หากว่าทรัพย์สินที่เขาไปถึงพิกัดตามที่ศาสนากำหนด เพราะแท้จริงเขาเป็นผู้ขโมยเอาทรัพย์สินที่เจ้าของเก็บรักษาไว้

ปริมาณพิกัดในการลักขโมยที่ศาสนากำหนด

หากเป็นทองคำต้องมีน้ำหนัก $\frac{1}{4}$ ดีนาร์ขึ้นไป หรือทรัพย์สินก็ต้องมีมูลค่าเท่ากับทองคำน้ำหนัก $\frac{1}{4}$ ดีนาร์ขึ้นไป

จากอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«تُقَطَّعُ الْيَدُ فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا».

ความว่า: “กำหนดให้มีโทษตัดมือเมื่อเขาขโมย ¼ ดินารขึ้นไป” (บันทึกโดยอัลบุคอรี หมายเลขหะดีษ 6789 จำนวนหะดีษเป็นของท่าน และมุสลิม หมายเลขหะดีษ 1684)

บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษถือเป็นโมฆะด้วยกับสิ่งคลุมเครือ

เมื่อผู้ขโมยรับสารภาพว่าเป็นคนขโมยแต่ไม่มีหลักฐาน ดังนั้นเป็นที่บัญญัติแก่ผู้พิพากษาให้ผู้นั้นกลับคำสารภาพ แต่หากเขายังยืนยันกรณว่าเป็นคนขโมยและไม่กลับคำก็ให้ตัดมือ และในกรณีที่ผู้ขโมยยอมรับว่าขโมย และหลังจากนั้นได้ปฏิเสธ เช่นนี้มิให้ตัดมือ เพราะว่าการลงโทษจะเป็นโมฆะด้วยกับสิ่งที่คลุมเครือ

บทบัญญัติว่าด้วยการขโมยทรัพย์สินจากบัยตุลมาล (กองคลังมุสลิม)

ผู้ที่ขโมยทรัพย์สินจากบัยตุลมาล ให้ตัดเดือนและปรับเป็นเงินตามที่เขาเอาไปโดยไม่ต้องตัดมือ เพราะว่าเขาก็มีส่วนแบ่งจากตรงนั้นอยู่เช่นกัน ในทำนองเดียวกันผู้ที่ขโมยทรัพย์สินที่ได้จากเชลยศึก (อัล-เหมอะนีมะฮฺ) และหนึ่งในห้าส่วนของทรัพย์สินเชลย (อัล-คุมุส)

บทบัญญัติว่าด้วยการไม่ยอมจ่ายของที่ขโมย (โกงหน้)

จำเป็นต้องตัดมือผู้ที่ไม่ยอมคืนทรัพย์สินที่ขโมยมา เพราะเขาขายได้ชื่อว่าเป็นการขโมย จากอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่า

كَانَتْ امْرَأَةٌ مَخْرُومِيَّةٌ تَسْتَعِيرُ الْمَتَاعَ وَتَجْحَدُهُ فَأَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ تُقَطَّعَ يَدُهَا

ความว่า: มีผู้หญิงจากเผ่าอัลมัคซุมียะฮฺคนหนึ่งได้ขโมยทรัพย์สินไปและนางปฏิเสธที่จะคืนให้แก่เจ้าของ ดังนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงสั่งให้ตัดมือของนาง...” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลขหะดีษ 1688)

บทบัญญัติว่าด้วยการทรัพย์สินที่ถูกขโมย

ส่วนหนึ่งจากการเอาบะฮฺที่สมบูรณ์ของผู้ขโมยคือการที่เขาต้องรับประกันของที่สูญเสียไปแก่เจ้าของทรัพย์สินที่ถูกขโมย หากเขามีความสะดวกก็ให้จ่ายคืนแก่เจ้าของ หากมีความยากลำบากให้พิจารณาถึงแนวทางที่สะดวกง่ายดาย และหากในกรณีที่สิ่งของถูกขโมยยังคงอยู่

ก็ให้คืนไปให้แก่เจ้าของ ซึ่งถือว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้การเตาบะฮุ (สารภาพผิด) ถูกต้อง สมบูรณ์

บทบัญญัติว่าด้วยการสารภาพผิดก่อนที่เรื่องจะไปถึงผู้ปกครอง (หากิม)

ผู้ที่จำเป็นต้องรับโทษจากการลักขโมย ผิดประเวณี หรือดื่มสุรา ที่ได้สารภาพผิดก่อนที่ จะมีการตรวจสอบอย่างแน่ชัด การลงโทษนั้นถือว่าตกไป และไม่เป็นที่บัญญัติให้เขาเปิดเผย ความลับของตนเองหลังจากที่อัลลอฮฺทรงปกปิดมัน แต่ทว่าจำเป็นที่เขาต้องคืนทรัพย์สินที่ขโมย มาให้แก่เจ้าของ